अनुशोचन्नाह दुर्भगोभाग्यहीनः येसहवसंतोपिश्रीहरिरयमितिनविदुः यथाक्षीरसमुद्रेजातमुडुपंतदातत्रत्यामीनाः केवलंकमनीयःकश्चिज्जलच रइत्येवंविदुः नत्वमृतमयइतितद्वत् यद्वाजलेप्रतिबिंबितंचंद्रंयथेति ॥ ८ ॥ भाग्यहीनत्वादेवनविदुः नतुज्ञानसामर्थ्यभावादित्याह इंगितंचित्त स्थंजानंतीतितथा पुरुअतिशयेनप्रौढानिपुणाः एकस्मिन्नेवस्थानेआरमंतीतितथाएवंभूताअपिभूतानामावासमीश्वरंसंतंसात्वतामृषभंसात्वतश्रेष्ठ ममन्यत ॥ ९ ॥ येयादवादेवमाययास्पृष्टाव्याप्ताः यादवोऽयमस्मद्बंधुरितिवदंति येचशिशुपालादयोऽसदेवान्यद्वैरमाश्रिताःनिंदंति तेषांवाक्यैरा त्मनिहरौउप्तात्मनोनिक्षिप्तचित्तस्यमादृशस्यबुद्धिर्नभ्राम्यतेमोहंनप्राप्यते अन्येतुमूढाएवेत्यर्थः ॥ १० ॥ कोसौहरिरित्यपेक्षायामाह प्रदर्श्येति

दुर्भगोबतलोकोयंयदवोनितरामपि ॥ येसंवसंतोनविदुर्हरिंमीनाइवोडुपम् ॥ ८ ॥ इंगितज्ञाःपुरुप्रौढाएका रामाश्चसात्वताः ॥ सात्वतामृषभंसर्वेभूतावासममंसत ॥ ९ ॥ देवस्यमाययास्पृष्टायेचान्यदसदाश्रिताः ॥ भ्राम्यतेधीर्नतद्वाक्यैरात्मन्युप्तात्मनोहरौ ॥ १० ॥ प्रदर्श्यातप्ततपसामवितृप्तदृशांनृणाम् ॥ आदायांतरधाद्य स्तुस्वबिंबंलोकलोचनम् ॥ ११ ॥ यन्मर्त्यलीलौपयिकंस्वयोगमायाबलंदर्शयतागृहीतम् ॥ विस्मापनंस्वस्य चसौभगर्धेःपरंपदंभूषणभूषणांगम् ॥ १२ ॥ यद्धर्मसूनोर्बतराजसूयेनिरीक्ष्यदृक्स्वस्त्ययनंत्रिलोकः ॥ का त्स्न्येनचाद्येहगतंविधातुरर्वाक्सृतौकौशलमित्यमन्यत ॥ १३ ॥ यस्यानुरागप्लुतहासरासलीलाऽवलोकप्रति लब्धमानाः ॥ व्रजस्त्रियोदृग्भिरनुप्रवृत्तधियोवतस्थुःकिलकृत्यशेषाः ॥ १४ ॥

नतप्तंतपोयैः अतोवितृप्तादृशोयेषां तेषांस्वबिंबंश्रीमूर्तिमेतावंतंकालंदर्शयित्वायोंऽतर्हितवान् लोकस्यलोचनमादायआच्छिद्यतादृशस्यान्यस्यविलोकनीयस्याभावात् ॥ ११ ॥ तदेवबिंबंवर्णयतित्रिभिः यन्मर्त्यलीलासुऔपयिकंयोग्यं स्वस्यापिविस्मयजनकं यतःसौभगर्धेः सौभाग्यातिशयस्यपरमंपदंपराकाष्ठा भूषणा नांभूषणान्यंगानियस्मिन् ॥ १२ ॥ दृशांस्वस्त्ययनंपरमानंदकरं त्रिभुवनस्थोलोकःप्राणिमात्रम् अद्यइदानीमिहबिंबेअर्वाक्सृतौअर्वाचीनसंसा रनिर्माणेमनुष्यनिर्माणेवा यत्कौशलंनैपुण्यंतत्कात्स्न्येनगतमुपक्षीणंनातःपरंतस्यकौशलमस्तीत्येवंमेने तन्मूर्तेर्विधातुःसृज्यत्वाभावेऽपिलोकदृष्टि रियमुक्ता ॥ १३ ॥ अनुरागेणप्लुतोव्याप्तः हासः रासोविनोदश्च लीलाऽवलोकश्चतैः स्वकृतहासाद्यनंतरं प्रतिलब्धोमानोयाभिस्तादृग्भिःसह अनु प्रवृत्तागच्छंतंतमेवानुगताधियोयासांताः कृत्येशेषोयासांताः असमापितकृत्याएवतस्थुः ॥ १४ ॥